

ført saa billigt og saa godt som muligt; men dette Maal vil man ikke kunne naae, naar man systematisk ikke vil gjøre Noget for de Embedsmænd, der stige noget høiere op paa Embedsstigen. Man har ofte nok sammenlignet Embedsmændenes Raar med et Lotteri, og for saa vidt er denne Sammenligning jo ikke passende, som det ikke er Tilfældets Bærl, der bør gjøre, at en Embedsmand rykker op i en høiere Stilling. Men Sammenligningen passer for saa vidt, at det er ganske usikkert for den, der indtræder i Stillingen, om det vil lykkes ham at naae et af de bedre Lønnede Trin. Fortsætter man nu paa den Vej, Flertallet er slaaet ind paa, vil Resultatet blive, at det bliver nødvendigt i en betydelig Grad at forhøje alle de Indtægter, der tillægges de lavere Lønnede Stillinger, og herved fremkommer til Syvende og Sidst et for Statskassen meget uheldigt Resultat. Det ligger i Forholdenes Natur, at Enhver, der slaar ind paa denne Vej, gjør sig Forhaabninger om, at det skal lykkes ham at stige til en af de bedre Lønnede Stillinger. Man kan meget godt opfatte Forholdet saaledes, at Udsigten til at naae de bedre Lønnede Stillinger er en Del af, hvad der er tillagt de ringere Stillinger, og derfor antager jeg, at det vil vise sig at være forstandigt af Flertallet ikke at sty en saadan lille Udgift som den, hvorom der er Tale. Den har ingen finansiell Betydning, det er forholdsvis saa Lønninger, hvorom der her er Tale. Det er ikke store Beløb, som der er Spørgmaal om at lægge til, men jeg tror, at det har stor Betydning for Embedsgjerningen i det Hele og er af finansiell Vigtighed, at man ikke er for knap imod de Embedsmænd, som ere komne noget høiere op.

Scavenius: Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Antfær) i, hvad han udtalte. Jeg er ogsaa væsentlig enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hindenburg). Hvis der her var Tale om et Lønningsprincip, om at give en Lønningslov, skulde jeg være enig med de Herrer; men vi ere komne fuldstændigt bort fra Alt, hvad der hedder Principer ved den Stilling, Regjeringen og Landstinget indtog ifjor, saa nu maa de have os undskyldt, at vi maa tage Hensyn til, hvorledes Forholdene ere, hvorledes Stemningen er osv. Vi kunne kun se dette fra det Standpunkt, at her kan er Tale om at give et Dyrtidsstillæg for et enkelt Aar. Om det maasse kan blive Følgen deraf, at det kan komme til at staa i flere Aar, er ikke vor Sag.

Antfær: Jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at 1 + 2 er 3, 1 + 3 er 4 osv.

Jørgensen: Jeg vil til den Bemærkning, som kom fra det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Antfær), sige endnu en til det

ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg), der til min store Overraskelse før sagde, at jeg sagtens kunde være glad, naar vi kunde komme ud af den Stilling, vi her vare i, men i hvilken det ærede Medlem befandt sig vel. Jeg hævder fremdeles, at det Ønskeligste er at komme bort fra Finantsloven og komme til en Lønningsrevision, men det ærede Medlem finder det i sin Orden at blive paa Finantsloven; han befinder sig som en Fisk i Vandet, naar han kan bevilge Lønningsstillæg ved Finantsloven. Han var med til et saadant Forslag ifjor og vilde gjerne allerede iforfjor have været med til at give et Tillæg, og for nu at faae det til at glide ned, for at gjøre det noget mere behageligt, gaar han 400 Kr. høiere op i Aar, og næste Gang glide vi nok lidt høiere, naar vi kun bliv paa Finantsloven. Derfor er det, jeg mener det er ønskeligt at komme bort fra Finantsloven, thi jeg anser det hverken for heldigt for Folkethinget, for Embedsstanden, for Lovgivningsmagten eller for Regjeringen, at vi hvert Aar skulle tinge og prutte om et lille Lønningsstillæg. Det er en meget uheldig Stilling, og derfor beklager jeg, at de Herrer ikke ere komne ind paa Bygprincipet ved Lønningslovene, thi jeg paastaar stadigt, at vare de komne ind derpaa, saa havde denne Forhandling været overflødig, og jeg haaber, at vi snart maa komme til en Revision af Lønningslovene, saa at vi komme til Noget, der kan staa i 10 Aar og komme bort fra her at tinge og prutte hvert Aar paa Finantsloven, hvilket jeg ikke ynder. Det ærede Medlem ynder det, og det kan jeg godt forstaa, men jeg haaber dog, han maa komme bort deraf.

Ordføreren (Berg): Det ærede Medlem mente, at jeg befandt mig som en Fisk i Vandet; i saa Fald maa der være lidt vandet herinde. Jeg vil sige, at jeg har den Glæde at kunne erklære, at jeg i Det og Alt kan slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Antfær) sidst har sagt, og det glædede mig, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sjerslev) ligeledes er enig deri, at 1 og 1 er 2, 1 og 2 er 3 og 1 og 3 er 4 osv. Men det ærede Medlem for Mathus Amts 2den Valgkreds skulde, forekommer det mig, ikke være gaaet videre i Mathematikken end dertil, thi da det ærede Medlem kom lidt høiere op, regnede han feil. Det ærede Medlem har nu siddet med mig i Finantsudvalget i mange Maanedes, det ærede Medlem har forhandlet om det Spørgsmaal, indtaget et fra Flertallet i Udvalget forfælseligt Standpunkt og har havt særlig Opfordring til at studere det, siden han slaar som Mindretallets Ordfører, og saa veed han dog ikke, at 4,000 Kr. + 400 Kr. i Tillæg giver 4,400 Kr. for indeværende Finantsaar, afkurrat det samme Tal, som Flertallet opstiller i sit Øndringsforslag,